

JAZZ i NORGE

Jazzknappleik - Bergen Jazzforum, 14. august 2020

En improfestival er født

Kveldens høydepunkt: Heidi Kvelvane, Kristoffer Alberts, Alwynne Pritchard, Paal Nilssen-Love og Jørgen Træen (skjult bak Kvelvane), Foto: Susanne Lohne Iversen

Jazzknappleik 2020 ble den første av det vi bare kan håpe blir en lang tradisjon med vestlandske todagers improvisasjonsfestivaler.

Tekst og foto: Susanne Lohne Iversen

Paal Nilssen-Love og Jens Borge er initiativtagere for prosjektet, noe du kan lese mer om i denne ukas Now's The Time. Uansett, konseptet er som følger: to byer, to kvelder, en konsert i hver by med åtte musikere fra hver by satt sammen i fem nye, u-utprøvde ad hoc improvisasjonskonstellasjoner.

Det er spennende å se disse musikerne, mange av dem svært erfarne i samtidsmusikk og frijazz, andre nyere tilskudd, i en setting der de ikke visste helt hva de kunne vente seg. Som tilskuer kunne man observere dynamikken etablere seg i de ulike konstellasjonene underveis, noen musikere inntok rollen som en framdriftskraft, andre en mer samlende rolle. Hos noen kunne man ane usikkerhet, andre så ut som de var i sitt element, som om ad hoc-improvisasjon var et slags morsmål.

Fem: Jørgen Træen, Alwynne Pritchard, Paal Nilssen-Love, Kristoffer Alberts og Heidi Kvelvane

Kveldens avslutning var for meg også høydepunktet. Saxduoen Kvelvane og Alberts ser ut som de bare skjønner hverandre, altsaksofonen fortsetter der tenorsaksofonen slutter. Kvelvane er bare tjue år, men oser av selvfølgelighet ved siden av Alberts. I denne sammenhengen oppfattes Nilssen-Love som en samlende kraft, en slags overhoffmester som ga musikken helhet, og intuitivt lot sine kreativitet og driv lede flokken fremover.

Alwynne Pritchards stemme er i første del av bolken konfronterende og gjennomtrengende. Når man improviserer med stemmen skjer det noe som man slipper unna når man spiller instrument, kroppsspråket og ansiktsuttrykket henger på, og det føles enda mer nært og inntrengende, noen ganger utfordrende å være vitne til.

Træen er en magiker på sin modulære synth, og han og Pritchard stod sentrale i det som ble en nydelig avslutning: mens Pritchard snakker gjennom hånda si legger Træen et teppe av lyd, og med hjelp av de andre musikerne løftes det opp til noe hjerteskjærende vakkert, et så spesielt øyeblikk at det er både trist og litt fint at det ikke kan gjøres akkurat likt noen gang igjen.

Norsk jazzforum
Grensen 18
N-0159 OSLO – Norge

Telefon: +47 22 00 56 60
E-post: norsk@jazzforum.no

